

Sygn. akt XVII AmT 4/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - XVII Wydział Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **R. C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 24 września 2015 r., znak : (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz R. C. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 4/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 24 września 2015 r., znak: (...) na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2, art. 209 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz.U. z 2014 r., poz. 243, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w zw. z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012, nałożył na R. C. karę pieniężną w wysokości 5.600 PLN (słownie: pięć tysięcy sześćset złotych), płatną do budżetu państwa za niewypełnienie określonego w art. 7 ust. 2 Pt obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca 2013 r., danych za 2012 rok dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

W uzasadnieniu decyzji Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wskazał m.in., iż w sprawie wystąpiły obiektywne przesłanki niewypełnienia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt (niewypełnienie obowiązku dostarczania dokumentów na podstawie Pt poprzez nieprzekazanie przez Powoda wymaganych w art. 7 ust. 2 Pt danych za rok sprawozdawczy 2012). Spowodowało to, że Powód podlegał karze pieniężnej zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Stosownie do art. 210 ust. 1 Pt, karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1 Pt, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do (...) przychodu ukaranego

podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Jak wskazano, strona nie przedłożyła we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 ust. 2 Pt za rok sprawozdawczy 2012, tj. danych, dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych (jak to wyżej ustalono, z danych o rocznych przychodach Strony wynika, że to właśnie ten obowiązek ciążył na Stronie). Strona przedłożyła dane wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt dopiero w załączeniu do pisma z dnia 27 listopada 2013 r. Z powyższego wynika, że przekazanie danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt przez Stronę nastąpiło z naruszeniem terminu określonego w tym przepisie. Prezes UKE nie stwierdził wpływu do UKE wymaganych sprawozdań w postaci formularzy F00 i F06 za 2012 r. wraz z korespondencją nadaną przez Stronę dnia 6 lutego 2013 r. Załączona do pisma Strony z dnia 27 listopada 2013 r. kopia informacji dotyczącej udostępniania danych, o których mowa w art. 180g ust. 1 Pt dotyczy przekazywania Prezesowi UKE informacji za poprzedni rok o: łącznej liczbie przypadków, w których uprawnionym podmiotom, Służbie Celnej, sądowi i prokuratorowi były udostępnione dane, o których mowa w art. 180c ust. 1; czasie, jaki upłynął między datą zatrzymania danych a datą złożenia przez podmioty, o których mowa w pkt 1, wniosku lub ustnego żądania o ich udostępnienie; łącznej liczbie przypadków, w których wniosek lub ustne żądanie, o którym mowa w pkt 2, nie mógł być zrealizowany. Jak stwierdził, informacje te nie obejmują tego zakresu danych, którego dotyczy obowiązek wynikający z art. 7 ust. 2 Pt (tj. danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych). Prezes UKE stwierdził ponadto, że strona ostatecznie przedłożyła wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt dane w załączeniu do pisma z dnia 27 listopada 2013 r., co nie wpływa na kwalifikację prawną stanu faktycznego jako naruszenia polegającego na niewypełnieniu obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 Pt. Przekazanie danych nastąpiło bowiem z naruszeniem terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 2 Pt.

W kontekście przesłanki zakresu naruszenia Prezes UKE stwierdził, że naruszenie, którego dopuściła się Strona prowadziło do utrudnienia realizacji wyżej wskazanych obowiązków Prezesa UKE, a w szczególności mogło prowadzić do zniekształcenia wyników analizy rynku mających zasadnicze znaczenie dla podejmowania przez Prezesa UKE decyzji regulacyjnych, w drodze których m. in. nakładane są obowiązki regulacyjne na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Uwzględnił także to, że strona ostatecznie przedłożyła wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt dane (w załączeniu do pisma z dnia 27 listopada 2013 r.) Przekazanie danych nastąpiło jednak z naruszeniem terminu określonego w przepisie art. 7 ust. 2 Pt oraz po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, niemniej jednak ww. okoliczność przedłożenia Prezesowi UKE danych wymaganych zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt została uwzględniona przy ocenie zakresu naruszenia jako mająca ostatecznie wpływ na zmniejszenie wymiaru kary pieniężnej.

Przy dokonywaniu oceny dotychczasowej działalności Strony Prezes UKE wziął pod uwagę fakt, iż Strona nie była karana przez Prezesa UKE. Przesłanka ta przemawiała za złagodzeniem wymiaru kary pieniężnej.

Ustalając natomiast wysokości podstawy wymiaru kary Prezes UKE wziął zatem pod uwagę wysokość przychodów Strony wskazanych w zeznaniu podatkowym Strony PIT-36L za 2014 r. Strona wykazała, że wielkość jej przychodów za 2014 r. wynosi: (...) PLN (słownie: (...)). Wskazana kwota została przyjęta jako podstawa wymiaru kary, o której mowa w art. 210 ust. 1 Pt.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył R. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w G., wnosząc o jej uchylenie w całości oraz umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. Odwołujący zarzucił błędne ustalenie stanu faktycznego decyzji oraz błędną ocenę zgromadzonych dowodów przez organ wydający decyzję.

W ocenie odwołującego doszło do naruszenia przepisów prawa procesowego, tj.

- art. 7 k.p.a. poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego;
- art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego;

- art. 80 k.p.a. poprzez brak dokonania właściwej oceny czy udowodniony został brak dostarczenia przedmiotowego sprawozdania

Jak wskazał w uzasadnieniu, sprawozdanie zostało wysłane do UKE w terminie 6 lutego 2013 r. - potwierdzenie nadania w załączniku nr 2. W piśmie z dnia 27 listopada 2013 r., będącym odpowiedzią na pismo Prezesa UKE z dnia 18 listopada 2013 r., zatytułowanym „zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, zostało przedstawione stanowisko firmy (...), załączono kopie przesłanych w dniu 6 lutego 2013 r. sprawozdań (sprawozdanie wynikające z art. 180c i formularze 00, 06) wraz z potwierdzeniem nadania listu poleconego.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Zawiadomieniem z dnia 18 listopada 2013 r., doręczonym w dniu 27 listopada 2013 r., Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się przez stronę z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012. Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2012 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. ***/k. 1-1v akt adm./***

Pismem z dnia 27 listopada 2013 r. strona przedłożyła swoje stanowisko w sprawie, załączając dane wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt w postaci wypełnionych formularzy FO i FO6 za rok sprawozdawczy 2012 (potwierdzone za zgodność z oryginałem przez stronę), a także kopię Informacji dotyczącej udostępniania danych, o których mowa w art. 180g ust. 1 Pt, kopię potwierdzenia nadania ww. informacji do UKE w dniu 6 lutego 2013 r., kopię zeznań podatkowych PIT-36L i PIT-B za 2012 r. Strona w ww. piśmie wskazała, że sprawozdania w postaci formularzy FO0 i FO6 zostały przesłane wraz z Informacją dotyczącą udostępniania danych, o których mowa w art. 180g ust. 1 Pt. Strona stwierdziła, że wymagane sprawozdanie, o którym mowa w art. 7 Pt zostało przesłane wraz z korespondencją z dnia 6 lutego 2013 r. strona stwierdziła, że drogą mailową dostała przypomnienie o sprawozdaniu wynikającym z art. 180c, którego termin upływał 30 stycznia 2013 r. otrzymał 15 stycznia 2013 r. od T. K.. 6 lutego 2013 r. strona przesłała to sprawozdanie wraz z formularzem FO0 i FO6. Strona zwróciła uwagę, że powinna zostać poinformowana o nieścisłościach. Strona stwierdziła, że wypełnia wszystkie obowiązki sprawozdawcze wobec UKE i innych urzędów. Strona wniosła o umorzenie wszczętego postępowania. ***/k. 2-3, k. 4, k. 5, k. 6-11, k. 1214, k. 15-17 akt adm./***

Pismem z dnia 31 stycznia 2014 r., doręczone dnia 6 lutego 2014 r., Prezes UKE wezwał stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2013 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Ponadto Prezes UKE, na podstawie art. 36 k.p.a., wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy tj. 30 czerwca 2014 r. ***/k. 13-13v akt adm./***

W załączeniu do pisma z dnia 8 maja 2014 r., doręczone do UKE dnia 15 maja 2014 r., strona przedłożyła, potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez Stronę, kopię zeznania podatkowego PIT 36L za 2013 r. przesłaną uprzednio do Urzędu Skarbowego ***/k. 25, k. 27-29, k. 30-32 akt adm./***

Pismem z dnia 30 czerwca 2014 r., doręczone dnia 7 lipca 2014 r., Prezes UKE, na podstawie art. 10 k.p.a., poinformował Stronę o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także prawie do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Ponadto Prezes UKE, na podstawie art. 36 k.p.a., wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy, tj. 31 października 2014 r. ***/k. 33-33v akt adm./***

Pismem z dnia 14 lipca 2014 r., doręczone do UKE dnia 18 lipca 2014 r., strona ponownie wniosła o umorzenie postępowania oraz poinformowała, że „dokumenty, których sprawa dotyczy zostały Państwu wysłane, jak co roku”.
/k.34 akt adm./

Postanowieniem z dnia 27 października 2014 r., doręczone dnia 29 października 2014 r., Prezes UKE włączył do akt postępowania kopię formularza F00 za rok sprawozdawczy 2013 dla (...). Ponadto Prezes UKE, na podstawie art. 10 k.p.a., poinformował Stronę o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także prawie do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Ponadto Prezes UKE, na podstawie art. 36 k.p.a., wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy tj. 31 grudnia 2014 r. **/k. 36-36v akt adm./**

Kwota całkowitych przychodów przedsiębiorcy osiągniętych w 2014 r. wyniosła (...) zł. Koszty uzyskania przychodów wyniosły (...) zł, zaś dochód (...)zł. **/k. 39 akt adm./**

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane oraz dokumenty zgromadzone w aktach sądowych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących naruszenia przez Prezesa URE przepisów procedury administracyjnej, należy stwierdzić, że ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, nie ma ono bowiem wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza bowiem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. W tym miejscu należy stwierdzić, że do powoda należy wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego.

Na podstawie zebranego w ten sposób materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych i dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Gdyby więc nawet uznać, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych np. w zakresie postępowania dowodowego to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, albowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06).

W związku z powyższym, zarzuty dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego przed Prezesem URE podlegają uwzględnieniu jedynie w takim zakresie, w jakim ich uwzględnienie uniemożliwiłoby pozostawienie jego decyzji w obrocie prawnym, nawet po ewentualnej reformie jej treści. Taka sytuacja może mieć miejsce wyjątkowo, gdy np. decyzja zawiera nie dające się usunąć uchybienia formalne lub, gdy jest przedwczesna z uwagi na niepodjęcie w toku postępowania czynności, których przeprowadzenie przed sądem nie jest możliwe. Reasumując należy stwierdzić, że wskazywane przez powoda naruszenie przepisów kpa nie uzasadnia uchylecia wydanej decyzji.

Zgodnie treścią z art. 209 ust. 1 pkt 1 (obowiązująca w dacie wydania decyzji) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe – podlega karze pieniężnej. W związku z tym, w przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 7 Pt, podmiot zobowiązany podlega karze zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Należy bowiem wskazać, że art. 7 Pt przewiduje obowiązek udzielenia informacji lub dostarczania dokumentów (danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, ewentualnie także rocznego sprawozdania finansowego), o niewykonaniu którego stanowi art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Przez niewypełnienie obowiązku przekazania danych, o którym mowa w art. 7 Pt należy rozumieć również przekazanie wymaganych w art. 7 Pt informacji z uchybieniem terminu, o którym mowa w tym przepisie. Przepis art. 7 Pt wskazuje bowiem termin wywiązania się z uregulowanego w nim obowiązku. Oznacza to, że niezachowanie przedmiotowego terminu również podlega karze, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt.

Zgodnie natomiast z treścią art. 7 ust. 1 Pt, przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca. Natomiast przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych (art. 7 ust. 2 Pt). Zarówno art. 7 ust. 1 jak i art. 7 ust. 2 Pt przewidują obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w tym samym terminie tj. do dnia 31 marca. Ponadto należy wskazać, iż dane przekazywane przez przedsiębiorców na podstawie art. 7 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego pozwalają oceniać aktualny stan rynku usług telekomunikacyjnych, na który Prezes UKE może reagować, realizując cele Prawa telekomunikacyjnego. Dane zawarte w składanych formularzach zapewniają bowiem ciągłość określonych zasadniczych informacji o rynku i przedsiębiorcach telekomunikacyjnych. Z kolei nieprzekazanie tych danych przez przedsiębiorcę daje mylny obraz stanu rynku, co ma znaczenie w szczególności przy jego analizie, również pod kątem czy występuje na nim skuteczna konkurencja. Ponadto przedmiotowe informacje są niezbędne dla stworzenia przez Prezesa UKE zgodnego ze stanem faktycznym raportu o stanie rynku

telekomunikacyjnego ogłaszanego przez niego stosownie do treści art. 192 ust. 3 Pt w terminie do 30 czerwca za rok ubiegły. Tak więc zaniechanie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wpływa na poprawność zgromadzonych i ujawnionych danych, tym samym przekładając się na adekwatność wskazanego raportu podawanego do informacji publicznej przez organ regulacyjny w wykonaniu obowiązku ustawowego nałożonego na ten organ.

Ponieważ jak wynika ze złożonego PIT za 2012 rok, powód zobowiązany był do złożenia informacji w terminie do dnia 31 marca, dotyczących wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

Z informacji powoda złożonych w toku postępowania administracyjnego wynika (pismo powoda z 27 listopada 2013 r.), że przesłał on w dniu 2 lutego 2013 r. informacje obejmujące sprawozdanie z art. 180c Pt oraz formularze Foo i Fo6, o czym uprzednio przypomniał mu T. K. w dniu 15 stycznia 2013 r.

Prezes UKE nie odnotował wpływu wskazanych przez powoda dokumentów w dniu 6 lutego 2013 r., dlatego też wszczął postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewywiązanie się powoda z obowiązków informacyjnych. Z kolei powód przedstawił dowód nadania przesyłki na adres Prezesa UKE, w związku z czym nie ma podstaw do kwestionowania złożonego przez powoda dowodu w tym zakresie. Nie jest w ocenie Sądu dowodem fakt, że Prezes UKE nie odnotował wpływu dokumentów do Urzędu jak twierdził. Jakkolwiek nie można ponad wszelką wątpliwość jednoznacznie stwierdzić, że przesyłka nadana w dniu 6 lutego 2013 r. zawierała dokumenty, na które powołuje się powód, jednakże w postępowaniu o nałożenie kary pieniężnej wszelkie wątpliwości brane są na korzyść podmiotu, na którego ma się nałożyć karę, jest to zatem quazi kara, a więc obowiązują te same zasady.

W orzecznictwie wskazuje się, że kary pieniężne nakładane przez organy regulacji rynku nie mają charakteru sankcji karnych, jednak w zakresie, w jakim dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy takiej kary, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacyjnego powinny odpowiadać wymaganiom analogicznym do obowiązujących sąd orzekający w sprawie karnej (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 stycznia 2010 r., III SK 1/10, OSNP 2011, nr 21-22, poz. 288, z dnia 1 czerwca 2010 r., III SK 5/10, Lex nr 622205, z dnia 21 września 2010 r., III SK 8/10, Lex nr 1113035 z dnia 4 listopada 2010 r., III SK 21/10, Lex nr 737390 i z dnia 5 stycznia 2011 r., III SK 32/10, Lex nr 824312, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie VI ACa 877/15).

W postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej spełnione zostały standardy wynikające z art. 6 Konwencji (wyrok SN z dnia 5 stycznia 2011 r., III SK 32/10). Spełnienie wymogów wynikających z Konwencji w tym wypadku sprowadza się do respektowania przez sąd rozpoznający odwołanie od decyzji zasady, iż to organ regulacyjny powinien wykazać, że zachodzi stan faktyczny uzasadniający ukaranie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Przedsiębiorca zaś ma pozycję podmiotu broniącego się przed ukaraniem, co nie ulega zmianie także po przeniesieniu sprawy na drogę postępowania sądowego. Obowiązuje w związku z tym zasada, że niedające się wyjaśnić wątpliwości rozstrzygane są na korzyść podmiotu, któremu zarzuca się naruszenie prawa.

Należy zatem przyjąć, że wymagane art. 7 ust. 2 Pt dokumenty zostały złożone przez w prawidłowym terminie do ich wniesienia, albowiem powód przedstawił wystarczający dowód dla uznania, że złożył dokumenty (Foo i Fo6) w zakresie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

W konsekwencji powyższego, Sąd nie znajduje podstaw dla nałożenia na powoda kary pieniężnej.

Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c., Sąd uchylił w całości zaskarżoną decyzję.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do treści art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz strony wygrywającej proces – na rzecz powoda koszty postępowania, które stanowi uiszczony przez powoda wpis od złożonej decyzji w wysokości 100 zł.

SSO Bogdan Gierzyński